

**Modře natištěné štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
Á délaí
convenu

**Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
Záznamník: 416/530-0202
E-mail: abrezina4222@rogers.com
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 7.

(285.)

Vol. 13.

satellite  **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com

Thursday,

April 10,

2003



V sobotu 22. března se konala v Hale kostela sv. Václava zajímavá výstava pohlednic, spojená s přednáškou paní Květuše Veselé z Ottawy. Je tomu právě deset let, co založila ve Svitavách soukromé muzeum pohlednic, které však bylo zničeno při povodních v roce 1997. Většinu pohlednic se však podařilo zachránit a nyní je muzeum *Orbis Pictus*, které má 175 000 exemplářů na zámku v Pardubicích. Během zajímavé přednášky jsme se dověděli o tom, jak pohlednice vznikla z korespondenčního lístku, že první pohlednice byla odeslána v Čechách ze Sněžky. Hlavní rozmach pohlednic byl před první světovou válkou, kdy pohlednice třeba sloužila k určování večerní schůzky. Však v Praze chodila pošta dvakrát denně ještě za mého mládí. K dalšímu rozmachu filokartie (sbírání pohlednic) došlo v šedesátých letech a v roce 1970 se dr. Herman zasloužil o uspořádání Světové výstavy pohlednic v Brně. Paní Květuše Veselá pokračuje ve své činnosti i zde v Kanadě. Jelikož se blíží Velikonoce, přinášíme snímky několika historických velikonočních pohlednic. (abe)

Úvaha předvelikonoční

Narozdil od Vánoc jsou Velikonoce svátky pohyblivými a řídí se přírodou. Záleží na měsíci, kdy dospěje k úplňku a pak první jarní úplněk náležitě oslavíme. Zatímco vánoce určuje slunovrat, velikonoce má na starosti měsíc. Tak nám to aspoň ve škole říkali.

Při úplňku se mění většinou počasí a některé kořenářky sbíraly určité byliny právě při úplňku. Na obloze můžeme pozorovat i skutečnost, že měsíc dorůstá a pak je ve tvaru písmena „D“ a nebo couvá v „Céčku“. Nevím jestli jiné jazyky mají podobnou mimotechniku. Nakonec máme období, kdy měsíc nesvíti.

Právě tento okamžik byl vhodný proto, aby začala poslední válka. Již dlouho dopředu se vědělo, že začne a nezáleželo na tom, jak budou probíhat jednání, jak se bude či nebude hlasovat v OSN. Nezáleželo na ničem. Bylo to jako s počasím. Věci byly nastartované s antickou osudovostí a již se nedaly ovlivnit. Těžko lze určit datum, kdy se vše rozhodlo, jestli to bylo několik dnů předem, vloni na podzim, po válce v Afghánistanu, po 11. září 2001, při problematické prezidentské volbě (či soudním dosazení) George W. Bushe, či ještě dřív...

Leonard Cohen zpívá *It is war...* Ano je to válka. Nejen mezi Amerikou (či Spojenci) na jedné straně a Irákem (pro změnu bez spojenců) na straně druhé. Je to válka, která se přenesla i do našich životů. Přestože se navzájem ujišťujeme, že se nic nemění, opak je pravdou. Tato válka ničí naše mezilidské vztahy. Z lidského pohledu nevidím východisko. Zvítězí-li Bush, zůstává otázkou, co bude následovat, kolik nám ubude svobody. Která země je na řadě pak? Nemohu být nadšený z toho, že se nám lze a lež, že dostává zelenou. Nemohu být nadšený z toho, že je to právě zde na tomto kontinentu. Nemohu být nadšený z obětí, které toto vítězství přineslo. Jako jeden z největších podvodů beru dělení obětí na civilisty a vojáky. Takže se vlastně neříká, kolik nepřátelských vojáků zahynulo. Nepřiznává to, ani irácká strana, která chce ukázat svou

armádu v nejlepší světlo. Udrželi se Saddam, což je nepravděpodobné, pak nemohu být nadšený z diktátora u moci. Navíc každý diktátor je diktátorem podle toho, kolik má moci. Před zahájením války byl zkrocený a zahaný do kouta, jak moudře řekl jinak ne příliš v naší komunitě populární premiér Jean Chrétien. Nevím, jestli by byl tak krotký i potom (vzpomeňme, že po první válce potlačil kurdské povstání). Třetí možnost je, že válka bude pokračovat a zbytečně bude stát stovky životů. Tato válka byla chybou. Jenže tohle je pohled můj, který řada lidí nescílí.

Na televizní obrazovce můžeme spatřit řadu odborníků. Ti již nepoužívají staré mapy a ukazovátka jako Kutuzov, ale digitální obrazovky, které jsou tak neuvěřitelně podobné hracím automatům v pochybných barech. Jen nějaká pěkná blondýnka tam chybí, aby zatančila. Tu většinou nahrazuje sličná novinářka dávající místo milostných návrhů všetečné otázky. Torontská *City TV* to dokonce v nočním vysílání doplnila tím, že redaktorka/hlasatelka při tom odhazuje své svršky.

Poněkud hůře jsou na tom v rozhlase. Tam již k dokreslení mohou sloužit pouze stereoeffekty a sirény. V Českém rozhlase se objevil i odborník pan Robejšek, politolog z Hamburgu, který vše dokáže vysvětlit: Francie je proti válce, protože jí nikdo nebere vážně jako mocnost. Německá vláda to dělá zase kvůli voličům a česká vláda svým nerozhodným postojem dělá jen ostudu. Ten, kdo je proti válce je naivní až hloupý. Ano, každý má právo na svůj názor, tedy i pan Robejšek. Podobný názor zaujímá tentokrát v rozhlasové debatě voják v záloze pan Marhoul proti Petru Uhlvi.

Překvapuje mne, jak tito „nenaivní“ odborníci ignorují fakt, že komunismus padl nenásilnou cestou a ve třech případech, kdy se proti němu vystoupilo vojensky (Korea, Kuba, a Vietnam) stále přežívá. Takže jaksi ta vojenská cesta moc nefungovala. V rámci objektivnosti přiznejme,

že k pádu komunismu došlo po menších bojích v roce 1989 v Rumunsku. Ve skutečnosti zde však došlo i k nejpomalejší transformaci a komunismus přežíval dál (bez Ceaușesca s llescem). Španělský filosof Ortega Y Gasset, který zemřel v roce 1955 tvrdí, že násilné revoluce málokdy, co změňi, jak o tom svědčí desítky vojenských převratů v jižní Americe.

Nejde o to změnit vládu, ale o to vytvořit jakési jiné kvalitnější prostředí a to lze těžko silou. Není bez zajímavosti, že se psychologové shodují na tom, že největší inteligenci v historii měli náboženští „naivní“ myslitelé jako Pascal, Komenský a já bych k nim přiřadil i třeba švýcarského dramatika Friedricha Dürrenmatta, zatímco skutečně v inteligenčním průměru zůstávají velcí vojevůdci a stoupenci silových řešení. Ti většinou nepřesahují, jak tvrdil dr. Matějček na jedné přednášce, IQ 105.

Petr Uhl se vyslovil proti irácké válce. Ostře se postavil proti náboženským fundamentalistům, kteří podle něj za touto válkou stojí. Jistě tomuto názoru nahrává i stanovisko ministra zahraničních věcí Cyrila Svobody, který je pro silové řešení. Neměl jsem a nemám rád tzv. křesťanské strany (v ČR je to strana Lidová), protože křesťanství ze svého principu nemůže působit jako politická síla a název strany a předvolební hesla slouží spíše k nalákání voličů než k prosazování Kristova učení. Je zajímavé, jak v případě potřeby najednou ministr zahraničních věcí, předseda tzv. křesťanské strany necítí nejmenší potřebu projevit respekt k postojí hlavního představitele katolické církve Jana Pavla II. Od Petra Uhla mně připadá trochu neseriózní, že tento odpor křesťanských církví nezminil.

Vždyť právě křesťané o velikonocích si připomínají nikoliv úplněk na nebi, ale nenásilnou obětí Ježíše Krista na Velký pátek a to, že tato obětí má smysl pak oslaví o Velikonocích v neděli, kdy je dán této obětí smysl ve vzkříšení.

Aleš Březina
